

stillede sig saaledes; det er nemlig den Spænding, hvori Folk gaae ved at troe, at de have en Udsigt til at kunne blive rige Folk. De sige: Vi vide naturligtviis, at vi ikke blive det, men det er dog en stor Behagelighed at kunne Maret igjennem have en Fornemmelse af, at det dog var muligt at blive til en rig Mand. Denne Spænding kunne vi ikke vurdere, og hvor absurd det end er, at vi give disse Penge ud, og hvormeget Erfaringen end viser os, at vi Ingenting faae, saa er det dog virkelig et Gode, som man maa tillade os at erhverve os, at vi saaledes i Marets Løb kunne forestille os, at vi kunne blive rige Mænd. Det er ulykkeligtviis dette, der holder Lotterierne oppe. Jeg trorer derfor, at alle saadanne uoiagtige Opgjørelser af, hvad Lodderne virkelig ere værd, og den allertydeligste Efterviisning af, at det er en aldeles urimelig Prits, hvori de holdes, og hvorfor de sælges, ikke synderlig vilde kunne forandre Sagen. Men de Indvendinger, som gjøres fra det ærede Mindretal, ville i alt Fald fuldstændig kunne bringes til at falde bort, man kunde fuldkomment tilfredsstille de Fordringer, der fra dette Standpunkt opstilles, naar man omredigerede Balancen paa en anden Maade, men de kunde aldrig lede til, at man skulde forkaste det nuværende tilvante, indslidte System, hvormed man i saa lang Tid har følt sig velfornøiet, som Alle kjende, og som Mange vilde have megen Ulyst til at see forandret. — Naar jeg nu resumerer Sagen, saa tillader jeg mig altsaa at anbefale, at man i ethvert Tilfælde ikke gaaer ind paa Regjeringens Forslag, og dernæst, at man heller ikke gaaer ind paa det ærede Mindretals Forslag; saa bliver det Spørgsmaal tilbage, om man da, efterat den første Paragraph er gaaet ud, skal bibeholde de andre Paragrapher, og det skulde jeg ikke have det Mindste imod. Nagtel jeg naturligtviis skal opsætte at udtale, hvad jeg iøvrigt kunde have at anføre om disse Paragrapher, indtil de foreligge, skal jeg dog allerede nu gjøre opmærksom paa, at der virkelig ikke er det ringeste Urimelige i at tage den første Paragraph reent ud og derimod beholde de andre Paragrapher, der just gaae ud paa at hemme de Misbrug, som man

nu er i høi Grad villig til at sætte en Bom for, og som ved disse Paragrapher kunne hemmes paa den hensigtsmæssigste Maade.

Finantsministeren: Jeg maa bede det ærede Thing tage mig, som jeg er; jeg er i en Tilstand, hvori jeg kun finder mig lidet skiftet til at deeltage synderlig i Discussionen, men jeg har ikkedestomindre givet Møde her, for at de Herrer ikke skulde være mødte her forgyæves. — Jeg vil sige, at jeg selvfølgelig ikke kan være tilfreds med det Resultat, der er fremkommet igjennem Udvalgets Betænkning, idet dette jo, saavidt jeg skjønner, trods dets Deling i smaa Mindretal, dog udtaler sig tilstrækkelig tydelig i een Retning, den nemlig, at det ikke vil gaae ind paa det af Regjeringen foreslaede System. Jeg maa altsaa søge den Nytte, jeg skal have af Lovforslagets Behandling, i den Betæring, der maatte kunne komme ud af Discussionen om denne Sag, ikke blot for Finantsministeren, forsaavidt man vil, at Initiativet fremdeles skal være hos ham, men ogsaa for det Publicum, som spiller, idet det navnlig gjennem Discussionen kunde blive oplyst om, at adskillige af de Indvendinger, som det har havt imod det nuværende Lotteri, ere vrangte, og at det derfor har god Grund til at være tilfreds med Lotteriet, saaledes som det er. Det vil jo nemlig erindres, at Hensigten med den af mig forelagte Plan var dels den at fjerne nogle af de Grindringer, som man troede at det spillende Publicum havde imod det nuværende Lotteri, dels den, at træde i noget kraftigere Concurrence med de fremmede Lotterier, der fra alle Sider vælte ind over os og ganske vist tage ikke Lidet af den Spillelyst, der findes hos det danske Folk, i Beslag til Skade for det Lotteri, som Staten nu engang har anseet det for rigtigt at opretholde. Skjøndt, som sagt, det, som Udvalget har været enigt om, nemlig at ville fastholde Ambelotteriet, ikke i og for sig for mig er nogen Hovedsag, saa ligger dog deri, at man ubetinget fastholder Ambelotteriet, en Kritik, som knuser det Forslag, der er forelagt af Finantsministeren; thi Grunden, hvorfor Finantsministerens Forslag har Ettafsystemet,